

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

תבלין

כראתי
יצר הרע
ובראתי לו

פרק ו'
דאבות

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

פלג המנחה ע"ש - 6:58*
הדלקת נרות שבת - 8:15
זמן קריאת שמע / מ"א - 8:37
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:13
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:29
שקיעת החמה שבת קודש - 8:33
מוצאי"ק צאת הכוכבים - 9:23
צאת"כ / לרבינו תם - 9:45
*מי שמחליק מוקדם אין לאחר מובן ענין
קבלת השבת (משיאבי"ב מ"א ב"ה)

שבת קודש פרשת בלק – י"ז תמוז תשע"ח

Shabbos Parshas Balak - June 30, 2018

אלו הדברים הוגדרו על פי משנתו של **הרה"ק מסאוורין זי"ע** כבת קול מן השמים. היה זה כאשר הוכיז לפניו מאן דהו את מאמרו של רבי יהושע בן לוי (אבות ו, ב) 'בכל יום ויום בת קול יוצאת מדר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה; ושאל הלה: הרי זה הבת קול אינו נשמע כלל? ותמה עליו הרה"ק ושאלו: האם אכן אינך שומע? הבה נצא לחוץ וניזכח אם כנים דבריך, כשיצאו הבחינו בשני גויים ניצים ושטעו איך שאחד אומר לחבירו האיך אינך חושש לעשוק אותי ולגזול את ממוני? הרי יש אלוקים ממעל הרואה את הכל? [כפי שמצוי גם כהיום, יכולים לפעמים לשמוע איך שאומות העולם מרבים לדבר על אמונה, אך כפי שעיינו רואות שהסיבה לכך הוא כי אין האמונה מחייבתם כלום, ואילו היו הדברים מחייבים אותם כבר היו מעלימים את אמונתם...] א פנה הרה"ק אל השואל, ואמר לו, הנך שומע את דבריו של הגוי? זוהי ה'בת קול' כאן שמענו שיש אלוקים בארץ המחייב אותנו לקיים את התורה, אך מאחר שאין אנו ראוים נתלבשה הבת קול בפיו של ערל...

זה הבת קול יכולה היא להתלבש בכל פרט ופרט שבעולם, ועל האדם המאמין בהשגחה פרטית לדעת כי בכל מזהה המתגלה לפניו הפצים מן השמים לכוון את דרכו הלאה, אך לא תמיד יכול הוא להבחין מתוך ראייה שטחית בכוונת הדברים, כי בסופו של דבר אין היצר חפץ בטובתו, ומטה את מהלך מחשבתו מלכוון אל האמת, אך האדם החפץ להטיב דרכו מוטל עליו לסלק כל פניותיו ולהתבונן בכל הנקרה לפניו מה מכוח הקב"ה לומר לו בזה המוחזק, או בזה השמועה.

השט"ת יהיה בעיריני ונזכה לתבנית את אלו הדברים שבהם חפץ הוא להורות לנו את הדרך בה נלך, ויהיו מעשינו רצויים תמיד לפניו.

שאמר מתחילה לא תלך עמם; איך נתן לו או"כ רשות ללכת עמם, 'זהוה אמר ויתנחם' (ע' לקמן כ"ג י"ט), ועוד, דמכיון שנתן לו רשות בפה מלא שילך עמם, או"כ אמאי דחה לו על שהולך עמם, אמנם יבואר כי יש חילוק בין המשמעות של תיבת 'עם' או 'עמו', לבין המשמעות של תיבת 'את' או 'אתו', כי תיבת 'עם' יורה על השיווי דבר ההוא דקמיידי בית, ופעולת שניהם על כוונה אחת ממש, ובכל דבר ששניהם עושים זה הדבר על כוונה ורצון אחד, וגם אין אחד נפעל מחבירו; שייד לשון 'עם', אך תיבות 'את' או 'אתו' יורה, שהגם שהם עושים זה הדבר ביחד, אך לא על כוונה אחת, ובלבד אינם שרים, אלא שהאחד פועל והשני נפעל, שגם אז שייד לשון 'את' או 'אתו', וכמו שיורה תיבת 'את' בדרך כלל על הנפעל, וכגון משנא' יציעק את יצחק בנו', (ולפ"י ל' כוונת הכתוב [משל' א' ט"ו] 'בני', אל תלך בדרך אתם, שהיינו, אפילו באופן של 'אתם', שאין לבך כלבם שוה), והנה, מתחילה אמר ה' לבלעם 'לא תלך עמם', 'עמם' דייקא, כי כוונתם היתה שילך ויקלל את העם, ולכן הוהירו שלא ילך בכוונה זו לקללם, 'לא תאור את העם וגו', ואחר כך כשהתאמץ ללכת אתם נתן לו רשות ללכת 'אתם', 'אתם' דייקא, וכמו שנאמר 'ויאמר לו...קום לך אתם', והיינו, שלא יהיה לבך כלבם שוה' לקללם, ואם היה הולך אתם על דרך זה, לא היה ה' כועס עליו, כיון שהולך אתם ברושתו, אולם מכיון שנאמר 'יולך עם שרי מואב', 'לבו כלבם שוה' לקללם, שלוה לא נתן לו רשות, לכן 'יורד אף ה' כי הולך הוא' בלא ברשות.

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסון רבנובין שליט"א ר"י שער השמים מיושלים עה"ק

ויאמר אליו מלאך ה' על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי (כב-לב) - סימנא מילתא היא

זה המקרא רואים אנו כי מלבד הטענה שהיתה על בלעם על עצם הליכתו לקלל את ישראל שלא לרצון העליון, היה עליו תביעה נוספת על שהיכה את אותו, ועל אף שעד שנתגלה אליו המלאך לא ידע כלל שהוא עומד לו לשטן, בכל זאת היתה כאן טענה על בלעם, כי מאחר שהאתון לא נהג עד כה לעשות לו כדברים האלו, מעולם לא נטתה מדרך המלך, ומעולם לא הלהיצה עצמה אל הקד, היה מן הראוי שיבין שיש דברים בנו, ואז היה עליו להתבונן על מה עשה ה', ככה, ואילו היה נהוג כך היה מגיע לידי פשפוש במעשיו, ומבין כי אות הוא שאין הליכתו רצויה לשמים, ונמצא שהתביעה עליו היתה למה לא התבונן באותות השמים שבאו להודיעו רצונו של הקב"ה בזה השעה. ועלינו לזכור קל וחומר על עצמינו, אם לבלעם הרשע שכיוון בהליכה זו להכחיד את כלל ישראל כולו, ומן הראוי היה שיניחו אותו לדרכו כדי שיקבל את בויזו בשכרו, בכל זאת חס עליו הקב"ה, והראה לו סימנים כדי לעודדו ולהשיבו מאיוולתו, על אחת כמה וכמה שמראה הוא בכל עת אותות וסימנים לבניו רחומיו החפצים לקיים רצונו כדי שידעו מהי הדרך הרצויה לפניו, והאיך חפץ הוא שיעבדוהו, וכפי שמוכא הרבה בספרים הקדושים שהקב"ה שולח אלף אלפי אפים רמוזים לכל יהודי בכל יום ממש, כדי לעודדו על וכוונתו בעולמו, ועל כן מוטל על האדם להתבונן תמיד בכל דבר הנקרה לפניו אם אין כאן רמז וסימן לגלותו בכך מה הדרש השם אלוהי מעמ, הן מצד חיותו מחייב בכללות המצוות, והן מצד חיובו בעניני הפרטים.

מאוצרותיו של המגיד

מאת חרב שלום פשרל שליט"א מגיד משימים בק"ק בית שמש

ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב. ויורד אף אלקים כי הולך הוא ויתייצב מלאך ה' בדרך לשטן לו (כב-כאבב) פ"ש: "עם שרי מואב, לבו כלבם שוה". **המהר"ש מבעלזא זי"ע** כתב, "וילך עם שרי מואב, ופירש"י 'לבו כלבם שוה; ויש להבין, מהיכן נשמע זאת מהכא, ועוד יש להבין, דהא ה' אמר לו מקודם 'קום לך אתם', וא"כ מדוע יורד אף אלקים כי הולך הוא, ויתייצב מלאך ה' בדרך לשטן לו, ויש ליישב, דהנה יש לחלק בין המשמעות של מילת 'אתו' לבין המשמעות של מילת 'עמו', דהמשמעות של מילת 'אתו' היא שהוולכים שני בני אדם יחד אבל אין לבם ורצונם שוה, אולם המשמעות של מילת 'עמו' היא שגם לבם ורצונם שוה, ולפ"י יש ליישב, דהנה ה' אמר לבלעם 'קום לך אתם' אבל לבך לא יהיה 'כלבם שוה' ולא יהיה לשניכם רצון אחד, כי רצונם יהיה שתקלל את בני ישראל, ואילו רצונו יהיה שיואך את הדבר אשר אדבר אליך אותו תעשה' (לעיל כ'), אולם הוא לא עשה כן, אלא שוילך עם שרי מואב, 'לבו (ורצונו) כלבם (ורצונם) שוה' לקלל את בני ישראל, ולכן יורד אף אלקים וגו'.

וביקול אליהו (מהג"ר מוילנא, לעיל י"ב) הוסיף, "מקודם נאמר 'ויאמר אלקים אל בלעם לא תלך עמם וגו', ואח"כ נאמר 'קום לך אתם וגו', ואח"כ נאמר שכאשר יילך עם שרי מואב...ויורד אף אלקים כי הולך הוא וגו', ומקשים כל המפרשים, דמכיון

Bilaam told the ministers of *Midyan* that all the gold and silver in the world couldn't get him to speak against the Jewish people. In other words, he was asking for as much wealth and riches as he could get his hands on. Then, and only then, would he attempt to use his oral powers to harm

הלכה למעשה

מאת מנה"ר ברוך הירשפלך שליט"א

ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

2) It can be relevant to the learning of an individual or the learning of an entire group of people. For example, cancelling a *shiur* so the *Maggid Shiur* can assist a person who is collecting money or giving someone a ride.

3) There is *chessed* that comes to a person and *chessed* in which one goes out to look for it.

4) It can involve a temporary *bitul Torah*, such as a one-time favor, or a more serious commitment such as accepting a community responsibility like heading a branch of a *chessed* organization, with all the time and effort that needs to be invested in such a commitment - time which will take one away from learning. Sometimes the answer will not be “cut-and-dry” but rather dependent on the individual and the urgency of the community and/or organization’s need. In such a case a qualified *Talmid Chacham* should be consulted as how to fit the case into the following basic rules.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (83) - ותלמוד תורה כנגד כולם"

Torah Study vs. Mitzvah Obligations: Chessed and Tzedaka.

Introduction: Doing *chessed* and giving *tzedaka* (charity) are obligations that are referred to in a number of *posukim* throughout the *Torah* and *Tanach*. In the introduction to his *sefer Ahavas Chessed* the **Chofetz Chaim ז"ל** lists eight (8) instances where the *Torah* commands *Klal Yisroel* to follow in the kind and merciful ways of *Hashem* - "והלכת בדרכיו" - by doing and performing acts of *chessed*. Additionally, every act and word of *chessed* is a fulfillment of "ואהבת לרעך כמוך". While listing other sources, the *Chofetz Chaim* writes: **“The whole Torah is full of this Topic (the greatness of chessed).”**

Giving *tzedaka* is also referred to in a number of *mitzvos* found in *Parshas Re'eh*. These obligations (*chessed* and *tzedaka*) can clash with *Torah* learning in many scenarios. Since *chessed* includes doing favors for others, visiting the sick, attending a *levaya*, comforting a mourner, taking care of a guest, attending a wedding to add joy to the *chossom* and *kalla*, etc., one can often experience “Time-clashes” when these activities will take a person away from his *Torah* learning.

Variations of Torah vs Chessed. There can be numerous variations of these clashes between *Torah* and *Chessed*:

1) The “clash” can involve one’s regular learning schedule or at other times, one’s set (or only) time for learning.

הוא היה אומר...

R’ Zalman Sorotzkin ז"ל (Oznaim L’Torah) would say: At times an Angel of Mercy who is trying to save a person will appear to him as an adversary who is out to harm him. True compassion is based upon seeing the entire picture. For example, a parent who allows his child to do whatever the child wants just because he doesn’t want his child to cry might allow him to do things that are destructive, both physically and spiritually. When you really care about someone, you will not want him to harm himself and will have to be forceful at times to help protect him from his own ignorance or foolishness. Like the angel of mercy, circumstances and friends who appear to be ‘adversaries’ may in fact be doing so for our own good.”

Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar ז"ל (Ohr HaChayim) would say: Where did Balak go? Balak was not a native Moabite, but a Midianite. Fearing the Jewish people, and cognizant of Balak’s intense hatred of the Jews, the *Moavim* invited him to become their king. Upon hearing from Bilaam that the Jews posed no present threat, and only in the times of King David (באחרית הימים) would they suffer losses, the *Moavim* concluded that there was no longer any need for the arch anti-Semite to be their king. Consequently, Balak was forced to resign and 'he returned to his native country, Midian, so that his reign was short-lived.”

A Wise Man would say: “What lies behind you and what lies in front of you, pales in comparison to what lies inside of you.”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Respecting Hashem is the BASE of our
{hopefully strong!} connection with Him !

Kvodshomayim@gmail.com
* 855.400.5164 * kvodshomayim.org

1,855+

Definitely Yours!

Mazel Tov to Mr & Mrs Yeruchem Bertram & Mr & Mrs Yitzchak Spivak upon the marriage of their children, Ruchie & Yoni.

יה"ר שיבטן בית נאמן בישראל לשם ולתפארת אבי"ר

מעשה אבות סימן לבנים

לא הביט און בעיקב ולא ראה קמל בישראל ה' אלקיו קמו ותרועת מלך בו וגו' (כנ-בא)

The following story occurred many years ago, and caused a great stir in the community at the time. A renowned *ba'al chessed* and lay leader who lived for many years in the Boro Park section of Brooklyn, was killed one day in a tragic car accident. When news got out, people were stunned. Thousands of Jews participated in his funeral, many of whom had benefitted from his assistance and advice. A number of prominent local *Rabbanim* delivered tearful eulogies, praising the countless acts of kindness that the man performed in his lifetime, with great *mesiras nefesh* and a love for every single Jew. There was not a dry eye in the crowd. After the *hespedim*, the funeral procession began to slowly make its way through the streets of Boro Park as streams of people continued to join in on all sides. As is customary in some circles, the procession with the *aron* (coffin) paused next to each *shul* and *Beis Medrash*, and *Kaddish* was recited by the *niftar's* children. This continued on for a very long time, until the *aron* was taken to the cemetery for its final internment.

Meanwhile, the funeral of another Jew who had also been killed in the same tragic car accident was taking place. This Jew was completely secular; he was a Holocaust survivor who had distanced himself from *Torah* and *mitzvos*. A small group of friends and relatives gathered for the funeral, which was over rather quickly. The moment the few eulogies were completed, members of the *chevra kaddisha* entered the room, and prepared to take the *aron* with the secular Jew for burial. Suddenly, they let out cries of dismay. A terrible error had occurred. The *chevra kaddisha* had somehow mixed up the two bodies in the funeral parlor, and the Holocaust survivor was placed in the coffin that was winding its way through the streets of Boro Park. The well-known *askan* and *ba'al chessed* was laying right here before them! The most senior member of the *chevra kaddisha* could not remember such a painful error in his forty years of doing this holy work.

Quickly, and without delay, they rushed out with the coffin to try to remedy the mistake before it was too late. They placed the *aron* with the lay leader in a car and speedily drove through the streets of the city, hoping and praying they could reach the cemetery before the others had completed the burial. *Boruch Hashem*, they arrived at the field just as the family and many friends and admirers who had come, were preparing to lower the body into the ground. The senior member of the *chevra kadisha* ran out of the car yelling, “Wait, wait! There’s been a mistake; we have to switch the *aron*!”

Shocked, everybody stopped what they were doing and the mistake was explained. Immediately, the switch was made, and the burial resumed. *Hespedim* and parting words were repeated, the *niftar* was buried, and *Kaddish* was recited again.

This story made waves throughout the world, and was discussed endlessly during the days of *shivah*. People could not understand how a simple Jew, a secular Holocaust survivor, should have been accorded such great honor and fanfare. Slowly, the pieces of the puzzle were put together, and the *hashgacha* of the story became clear. The Holocaust survivor who was *zocheh* to such an honorable *levaya* was raised in a religious family which stringently fulfilled the *Torah* and *mitzvos*. This man had learned in *yeshivos* and grew up fully observant. When the war broke out, his entire family was deported to Auschwitz where he lost everything. Miraculously, he survived. People came forth and remembered that during the war, and even after his release from the camp, the *niftar* was extremely diligent to bring many who had died to a Jewish burial. This *mitzvah* was what kept him going. Wherever and whenever he could, he would gather a *minyan* of Jews to say *Kaddish*. It was almost impossible to find ten Jews who would agree to attend and say *Kaddish* each time someone died in the ghetto or in the camps, and it was extremely risky, but this Jew put his life on the line each and every time. Unfortunately, in the course of time, due to his great suffering, he lost his faith along the way, and eventually abandoned *Torah* and *mitzvah* observance, *r”l*. He married and moved to America, and lived a life devoid of *Yiddishkeit*.

However, no good deed is left unrewarded and when his time came to leave this world, *Hashem* repaid him, and in the *zechus* of his *mesiras nefesh*, he was *zocheh* to merit thousands of Jews answering the *Kaddish* for him. (Shiru Lamelech)

משל למא הדבר דומא

ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' אלקי לעשות קמנה או גדולה (כב-ח)
משל: It was well-known that the daily *shiurim* of **R’ Shmuel Berenbaum ז”ל** in the *Mir Yeshivah*, were “*Kodesh Kodashim*”! He would not miss it for the world! Neither snow, extreme cold nor oppressive heat would stop R’ Shmuel from walking the few blocks from his home to the *yeshivah* to deliver his *shiur*. R’ Shmuel’s head was usually bent down, fully absorbed in his thoughts, as he prepared to regale his *talmidim* with pearls of wisdom.

R’ Shmuel also incorporated lessons of life into his *shiurim*. It is told that the *Rosh Yeshivah* once arrived in the *yeshivah* building and headed straight for his classroom.

Upon entering, he told his students, “As I walked here today, I happened to notice an advertisement featuring a picture of a ‘*Shpieler*’ (ballplayer) who was promoting pasta.”

The *talmidim* were shocked to hear R’ Shmuel tell them about the billboard. But the *Rosh Yeshivah* wasn’t finished. “Why am I telling you this? It’s because I have two problems with this advertisement. First of all, just because he can play ball, who says he knows anything about pasta! And second of all, “*Vos vaist a goy fun olam hazeh?* (What does a *goy* know about the pleasures of this world?) Only one who learns *Torah* can truly feel enjoyment - not from eating some pasta!”

וַיִּפְתָּח ה' אֶת פִּי הָאֲתוֹן וְתֹאמַר לְבָלֵעַם מִה עֲשִׂיתִי לָךְ בִּי הַיּוֹמָי הַזֶּה שְׁלֹשׁ רִגְלִים (כב-ח)

Bilaam was a man who wielded extraordinary power with his tongue. His one word could destroy an entire country. Bilaam struck his donkey who refused to move and miraculously the donkey opened its mouth and spoke to him. Never in the history of the world had such a thing happened! A donkey holding a conversation with a human? And yet, there it was! Did it make Bilaam rethink his travel plans? Obviously not, for we see that Bilaam was nonplussed by it and even continued his journey. The **Seforno** compares this amazing miracle of *Hashem*, to the *posuk*: “ה' שפתי תפתח ופי גיד תהלתך” - “*Hashem, open my lips and let my mouth speak Your praises.*” Human speech is a miracle. The ability to communicate, to express oneself with words, is no less a miracle than a donkey speaking! This should have been clear to Bilaam; he should have realized this was a Divine message for him. A sign that he should not use his power of speech in a manner *Hashem* does not approve of. Yet, Bilaam never stopped to consider the significance of the miracle he’d just witnessed. He missed the proverbial boat!

My *machshava* here is this: If it can happen to Bilaam and his donkey, it can happen to us as well! If Bilaam could be blinded to what was happening, we could also be blinded! As the **Steipler ז”ל** once said: When a person is driven by some personal motive - money, *kavod* or power - he becomes blinded to reality. He only sees what he wants to see and only hears what he wants to hear - and he becomes impervious to all else. Hard to believe that the sudden voice of a donkey that had never spoken before, did not affect Bilaam’s thinking. Instead of contemplating his own actions, he rationalized his behavior directly to the donkey.

The sad reality here is that too often, we also “miss the boat!” We, too, don’t “get it” much of the time! *Hashem* constantly sends us messages. Do we realize the significance of what He is trying to tell us? Do we contemplate the tragedies that occur around us and realize that *Hashem* is telling us to mend our ways? There are none so blind as those who *choose* not to see....

DRUSH V'CHIDDUSH

וידא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ... (כב-ב)

Balak, the king of Moav, was known as a master of witchcraft and wizardry, to a greater degree even than Bilaam. He employed the powers of impurity at will. Why then did he seek the services of Bilaam to curse *Am Yisroel*?

Chacham Chanania Dovid Pinto שליט'א explains that although Balak had greater powers of evil than Bilaam, *Hashem* implanted fear in Balak’s heart, making him believe he could never succeed in destroying the Jewish Nation. Thus, he approached Bilaam. Balak knew very well that *Hashem* would never allow Bilaam to curse His beloved people. But *Hashem* made him think that even a blessing of Bilaam would bring condemnation upon the Jews. Balak knew that when *Am Yisroel* had been in Egypt, the source of all impurity and defilement, they had scrupulously guarded their eyes from gazing at forbidden sights. This was the merit that

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF על טובה

אפם קצוד תראה וכדלו לא תראה ... (כג-י)

There are only two places in the entire *Tanach* that we find the word “כרלו” The **Cheishev Sofer ז”ל** makes the connection between the *posuk* in *Shir HaShirim* (5-16): “כרלו מחמדים” which means, “*It is completely delightful,*” and here in *Parshas Balak*, “כרלו לא תראה” which means, “*Its entirety you will not see.*” He explains that from these two “*Kulos*” we learn out that most people do not see ALL the wonderful virtues of others because they do not see the COMPLETE picture! They tend to focus on the one or two things that disturb them rather than realizing ALL the delightful qualities that other’s possess. The only reason why we judge people negatively is because we do not understand the ENTIRE situation. If we would make the concerted effort to look for ALL the good qualities in others, we would uncover so many treasures hidden in the beautiful people we live with. By seeing ALL the good in others we might actually be able to bring an end to this long and difficult *golus*.

Rabbeinu Yosef Karo ז”ל (Beis Yosef) had a *Maggid* (angel) who came to learn with him. The *Maggid* told him that his wife has a most extraordinary *neshama* and if he would know how lofty she truly is, he would treat her with the utmost respect! **R’ Avraham Pam ז”ל** would often point out that in fact every single one of us has a holy and lofty soul. Too bad we all don’t have an angel coming to tell us how special our husbands and wives are! If we did, this world would surely look different! So if we don’t have anyone telling us the greatness of the people closest to us, then we have to tell it to ourselves! We should also make every effort to BE that *malach* - that *Maggid* - that points out to others the exalted nature of the people around them.

The *Mishna* in *Avos* tells us that a student of Bilaam possesses an evil eye. We must avoid this at all costs. We must look for ALL the good in others and never see their faults. By doing so, our lives will be “כרלו מחמדים” - completely delightful.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead